

Benimle Aşık Konuş 4

– Mecaz Adam · 01 Nisan 2016

Yunus bu sabah bambaşka bir Yunus olarak uyandı güne. İçinde uçuşan kelebekleri durdurmak pek kolay değildi. Bir kuş konmuş kalbinin üzerinde şarkı söylüyordu. Pencereyi açtı. Güneş o her zamanki neşeli haliyle gülümsüyordu güne. Yunus da bundan sonraki hayatını enerjik, hayat dolu bir adam olarak yaşamak istiyordu. Kahvaltıyı bahçede yapmak niyetindeydi. Bahçeye çıktığında Damla çiçekleri suluyordu. Bir müddet uzaktan sessizce izledi. Ne kadar da güzel görünüyor diye düşündü. Damla'nın yüzünde uykusunu almış bir insanın dinginliği vardı. Aşkla suluyordu bahçedeki çiçekleri. Damla sabahlığı ile çıkmıştı dışarıya. Yunus'un kendisini izlediğini görünce önce bir çeki düzen vermek istedi kendisine. Panikleyince ne kadar sakar olunabilirin cevabını yanıtlıyor gibiydi davranışları. Yunus Damla'nın heyecanını izlerken gülümseme hiç yüzünden eksilmiyordu. Yunus Damla'yı selamlayıp yanına geldi. Selamlaşmanın ardından onu kahvaltıya davet etti. Damla da kabul etti. İkili dağ evinin eşsiz manzarası karşında ilk kahvaltılarını yaptılar. Yunus Damla'ya avukatlık işine başlayacağını söylediğinde Damla'nın gözlerinin içi gülüyordu. İşte beklenen hareket dercesine baktı Yunus'un yüzüne.

İkili kahvaltıyı yapıp dağ evinin etrafında yürüyüş yaptılar. Yorulup bir yere oturdukları sırada Damla anlat bakayım dercesine baktı.

Yunus: Ailemi bir trafik kazasında kaybettim. Bu üzüntü benim hayatımı tümünden beter etti. Bende beş ay boyunca eve kapanık biri olarak yaşadım. Dışarıya yalnızca gazete ve yiyecek bir şeyler almak için çıktım. Onun dışında hep evde durdum. Kardeşim desen yurt dışına kaçtı. Ne yapacağımı inan hiç bilmiyorum.

Damla: Öncelikle ilk adımı değişime ihtiyacın olduğunu fark ederek attığın için bir adım öndesin. Ailene gelince ölüm takdiri ilahi her ne kadar kabullenemesek de. Kardeşine gelince o da senin gibi bu durumda ne yapacağını bilemediği için yurt dışına çıktı. Ve emin ol ki geri dönecektir. Ama sakın ona kızma. Çünkü o geri döndüğünde tutunabileceği tek dalı sensin. Mesleğine başlaman da isabet olmuş. Adaletinle inşallah bu vatana millete layık bir hizmetkâr olacaksın.

Yunus: İnşallah Damla tek arzum bu.

Damla: Ve son olarak, eski arkadaşlarından, eski mahallenden, dahası eskiye dair ne varsa onlardan kopuk yaşama. Korkularının üstüne gitmeden bir şey elde edemezsin. İlk zor gelecektir elbet. Ama başaracaksın ben buna inanıyorum

Damlanın tavsiyeleri Yunus'a iyi gelmişti. Olmak istediği adam olmak için gereken her türlü tavsiyeleri almıştı. Şimdi icraat zamanıydı. Yarın adına güzel bir plan yapmalıydı. Damla bu konudaki tek danışmanıydı. Eve varır varmaz Damla'yı aradı. Yarın adına planlar kurdular.

Yunus telefonu kapar kapamaz içinde kelebekler uçuşuyordu adeta. Uzun zamandır ilk kez böylesine mutlu hissediyordu. İlk kez gerçekten gözlerinin içi gülüyordu. Tek bir dileği vardı. Bu huzur dolu anlar hiç bitmesin. Odasına baktı. Bir kütüphane odası gibiydi. Tek kişilik bir baza ve masa dışında odayı

kaplayan eşyalar yoktu. Bir tek kitaplar dolusu dolabı vardı. Oda onun için eşyadan fazlasıydı. Bir nevi dost gibiydi. Ne zaman canı sıkılsa sohbet edebileceği, dertlerini anlatıp itiraflarda bulunabileceği bir dert ortağı gibiydi onun için bu kitaplar dolusu dolap. Bugün bir itiraf daha gelecekti. Kitaplığına bakıp bir kitap seçti. Kitap tamda itirafına uygun bir kitaptı. Atilla İlhan'ın "Ben Sana Mecburum" adlı şiir kitabıydı.

Evet, Damla dağ evine yerleştikten sonra Yunus için vazgeçilmez olmuştu. Yunus ona mecburdu. Onsuz bir hayatı istemiyordu. Daha Damla'yı tanıyalı aylar geçmiş olsa da sanki yıllardır tanıyor gibiydi. Çocukluğunda tek dostu olan Aliye ablanın kızı Fatma gibiydi. Ondan da öte her gün başının ucunda bekleyen annesi Makbule gibiydi. Onsuz bir hayatı istemese de oda bir gün hayatından çıkıp gidecekti. Tıpkı anne ile babası gibi...

Akşam çökmek üzereydi. Arabasına atlayıp yarın gidecekleri yerleri görmek istedi. Sanki Damla yanındaymış gibi... Eve döndüğünde gece saat on ikiye geliyordu. Yatağa uzanıp kendisini uykuya teslim etti. Yarın her şey daha güzel olacak temennisiyle...